

ПРОБЛЕМИ, ДОСВІД ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Матеріали

Усеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 24 листопада 2021 року)

Міністерство освіти і науки України
Департамент науки і освіти
Харківської обласної державної адміністрації
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ХАРКІВСЬКА ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ»
ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

**ПРОБЛЕМИ, ДОСВІД ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ
МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ**

**Матеріали
Усеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 24 листопада 2021 року)**

Харків
2021

Редакційна колегія:

- Пономарєва Г. Ф.* – доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник народної освіти України, Почесний громадянин Харківської області, ректор – голова;
- Степанець І. О.* – кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи – заступник голови

Члени редакційної колегії:

- Дмитренко К. А. – кандидат педагогічних наук, вчений секретар;
- Одарченко В. І. – кандидат педагогічних наук, доцент;
- Демченко Н. Д. – кандидат філологічних наук, доцент;
- Цуранова О. О. – кандидат мистецтвознавства, доцент;
- Тупиця А. І. – керівник навчально-методичного відділу;
- Михальченко Н. Р. – редактор

Друкується за рішенням Вченої ради

*Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради (протокол Вченої ради № 4 від 17 листопада 2021 р.)*

П 78 Проблеми, досвід та вдосконалення методичної роботи у закладах освіти : матеріали Усекр. наук.-практ. конф. (24 листопада 2021 р., м. Харків) / за заг. ред. Г. Ф. Пономарєвою; Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради. – Харків : ФОП Петров В. В., 2021. – 455 с.

До матеріалів Усекрійської науково-практичної конференції включені доповіді науково-педагогічних і педагогічних працівників закладів вищої та загальної середньої освіти, аспірантів, здобувачів.

Тематика матеріалів збірника охоплює історико-гносеологічні аспекти та нові підходи до організації методичної підготовки майбутніх педагогів, актуальні проблеми якості методичної роботи у закладах освіти в контексті європейського вибору України, вектори змін методичної роботи в контексті реформування освіти в Україні: досвід та перспективи.

Відповідальність за якість і достовірність матеріалів несуть автори публікацій.

postdoctoral scholars) на вимогу провінційного міністерства освіти, дозвіл спорту обліковуються не кадровими підрозділами, а в університетській системі реєстрації студентів. Постдокторські дослідницькі стипендіати мають виконувати відповідні міністерські та університетські приписи і полегшувати підготовку післядокторської підготовки [4].

Отже, можна зробити висновок, що підготовка фахівців на найвищому освітньому рівні у Канаді здійснюється у вищій школі з наданням докторських ступенів двох типів (доктора філософії і професійного доктора), а також у межах формалізованої післядокторської освіти для обіймання посад самостійних дослідників і викладачів в університетах, інститутах та на виробництві.

Список використаних джерел

1. Education at a Glance: OECD Indicators – 2009 Edition. Paris : OECD Publications, 2009. URL : <http://www.oecd.org/> (дата звернення : 18.09.2021).
2. The Academic Ranking of World Universities. *Shanghai Jiao Tong University in China*. URL : <http://www.arwu.org/> (дата звернення : 18.09.2021).
3. University of Toronto. Graduate School. URL : <http://www.gradschool.utoronto.ca/> (дата звернення : 18.09.2021).
4. McGill University. For postdoctoral scholars. – Режим доступу : <http://www.mcgill.ca/gps/postdocs/> (дата звернення : 18.09.2021).

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Бобирєва О. С.

У ХХІ ст. відбувається активний перехід від індустріального суспільства до суспільства, у якому найбільшим капіталом стає фахова компетентність та готовність навчатися впродовж усього життя. У цій площині особливу

окими є вимоги до змісту професійної підготовки майбутніх вихователів, саме дошкільна освіта відіграє особливу роль у розвитку особистості. З огляду на це сучасний заклад дошкільної освіти потребує інноваційних вихователів, які спроможні приймати науково обґрунтовані технологічного грамотні рішення, вільно орієнтуватися в реалізації професійних обов'язків, творчо розв'язувати нестандартні професійні завдання.

Як доводять науковці, сучасний вихователь є професіоналом, «який приступається в наукових досягненнях, в інноваціях психолого-педагогічної діяльності, володіє різними технологіями розвитку, виховання та навчання дітей, приступає до саморозвитку, самовдосконалення, само моделювання самопроектування в різних сферах життедіяльності, в тому числі в професійній» [3, с. 241].

Із психолого-педагогічної площини професійна діяльність вихователя закладу дошкільної освіти є доволі складною та методичної точки зору має характер інноваційне спрямування, а сам фахівець повинен уміти у своїй професійній діяльності реалізовувати: педагогічний гуманізм; емпатійне поводження; співробітництво з усіма учасниками освітнього та виховного процесу; діалог; особистісну позицію [4, с. 164–165]. Поділяємо позицію Беленької [1] про те, що вихователі під час організації освітнього процесу повинні орієнтуватися не лише на зміст і завдання Базового компонента дошкільної освіти, а й на положення Нової української школи. У баченні авторки компетентність вихователя дошкільного навчального закладу – це здатність виконувати завдання професійної діяльності на основі фахових знань і вмінь, що інтегруються з розвитком особистісних професійно значущих якостей, серед яких провідними є любов до дітей, що поєднується з чеснотивістю, емпатією та комунікативністю» [2, с. 25].

У методичному аспекті компетентність «характеризується наявністю широких фахових знань і педагогічних умінь, поєднання яких зорієнтоване на практичне впровадження майстерної професійної діяльності» [5, с. 15]. Ще під час навчання студенти спеціальності 012 Дошкільна освіта мають

«перетворитися» у носіїв культурного потенціалу. Окрім того, компетентні доцільно розглядати через призму творчості й педагогіки мистецтва, та в процесі навчання у закладах вищої освіти необхідно робити головний акцент на розвиток у здобувачів вищої освіти мистецьких знань, умінь і навичок. Вихователь, організовуючи свою професійну діяльність у дошкільній установі, виступає у якості носія цінностей, а також має право вільно обирати форми і методи виховання і навчання, виявляти гнучкість, динамізм, здатність до самовдосконалення.

З огляду на наведені вище аргументи, очевидним є той факт, що під час підготовки майбутніх вихователів необхідно системно й цілеспрямовано працювати над формуванням фахової компетентності, допомагати студентам удосконалювати та переосмислювати свої погляди на професійну діяльність. Головною зasadницею рисою формування фахової компетентності та високого рівня готовності студентів до вирішення професійних завдань вихователів закладу дошкільної освіти є розвиток під час навчання у закладах вищої освіти високої педагогічної майстерності.

Як доводить Н. Гагагіна [3, с. 242], у досягненні фахової компетентності фахівця дошкільного закладу чільну роль відіграють дві групи факторів:

– внутрішні (мотивація самореалізації; активність постановки мети досягнення свого максимального рівня; побудова професійного шляху по висхідній; високий рівень домагань, збереження і збільшення своїх досягань);

– зовнішні (адекватні педагогічні методики, технології).

Для того, щоб стати справжнім вихователем, на думку В. Сухомлинського [6], треба пройти цю школу сердечності – протягом тривалого часу пізнавати серцем усе, чим живе, що думає, з чого радіє і чим засмучується ваш вихованець. Доволі цікавою була позиція видатного науковця стосовно педагогічної підготовки дошкільних працівників та формування у них професійної (фахової) компетентності. Так, В. Сухомлинський наголошував на таких складових компетентності, як: широка

я, знання останніх досягнень науки й техніки, новітніх технологій
заслуг, прагнення до самовдосконалення, бажання підвищити свій
професійний рівень; практичний аналіз і планування професійної діяльності,
використання професійних стереотипів.

Отже, з методичної точки зору, вихователя доцільно розглядати
нову фігуру дошкільної освіти, позаяк він повинен визначити
сподівані траекторії особистісного розвитку дитини дошкільного віку
до її вікових, фізіологічних та психологічних особливостей. У його
компетентності перебувають й питання щодо турботи про
благополуччя дітей, увага до їхнього внутрішнього світу,
переживань, захоплень та інтересів. Означене особливо співзвучне
з тим, що майбутній вихователь дошкільного навчального закладу має
заснувати грунтовні психолого-педагогічні знання та уміти ефективно фіксувати
регулювати відхилення в інтелектуальному, емоційному та поведінковому
витривалому вихованців, мати сформовані навички по вирішенню конфліктних
та володіти технологіями налагодження співпраці з батьками дитини
особами, які їх замінюють. З огляду на наведені аргументи вихователь
активно працювати й у площині інтелектуального, соціального,
естетичного та особистісного розвитку.

Тобто, у нашому баченні, сучасний вихователь закладів дошкільної освіти
бути інноваційним дослідником, організатором співпраці, фасилітатором,
консультантом, помічником дитини, коучом. У діяльності вихователя значна
роль труднощів, тому від нього вимагаються витримка, вольові зусилля,
справедливість й терпіння. Усі ці аспекти мають бути враховані під час
професійної підготовки студентів спеціальності 012 Дошкільна освіта
започаткуваннях вищої освіти.

Список використаних джерел

- I. Беленька Г. В. Вплив ідей нової української школи на зміст діяльності
засновників закладів дошкільної освіти. *Освітній простір України*. Науковий

журнал ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Васи Стефаника». 2018. Вип. 12. С. 7–14.

2. Беленька Г. В. Теоретико-методичні засади формування професійної компетентності вихователів дошкільних навчальних закладів в умовах ступеневої освіти: автореф. дис. ... д-ра пед. наук, спец. 13.00.08. Київ, 2012. 38 с.

3. Гагаріна Н. П. В.О. Сухомлинський про організаційно-педагогічні умови підготовки майбутніх вихователів. *Педагогічний альманах*. 2010. Вип. 1. С. 240–246.

4. Писарчук О. Формування освітньо-розвивального середовища як компонент професійної підготовки майбутніх вихователів до інноваційної діяльності. *Підготовка майбутніх фахівців початкової та дошкільної освіти: стратегії реформування*: колективна монографія. Тернопіль : Осадца Ю. В. 2019. С. 155–169.

5. Сиротич Н. Б. Методологічні аспекти формування професійної компетентності майбутніх вихователів дітей дошкільного віку. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. Сер. Педагогіка. 2010. № 1. С. 15–20.

6. Сухомлинський В. О. Вибрані твори у 5 т. Київ : Радянська школа, 1976. Т.2. С. 522–524.

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ ДЖОГГІНГОМ НА ФІЗИЧНУ ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ СТУДЕНТИВ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ

Бойченко А. В., Тютюнник О. В.

Вже два роки увесь світ страждає від вірусу COVID – 19. Для припинення пандемії, час від часу, на території майже усіх країн, вводяться карантинні заходи. Обмеження під час карантину накладаються на майже всі аспекти життя людини, зокрема студентської молоді. Ці обмеження внесли істотні зміни в організації навчального процесу в ЗВО України, сприяли бурхливому впровадженню дистанційної форми навчання. [3]

Бельмаз Я. М., Тупиця А. І.	
ПІДГОТОВКА ДОКТОРІВ ФЛІОСОФІЇ У КАНАДІ	40
Бобирєва О. С.	
МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ФАХОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКОЛЬНОЇ ОСВІТИ	44
Бойченко А. В., Тютюнник О. В.	
ВПЛИВ ЗАНЯТЬ ДЖОГТИНГОМ НА ФІЗИЧНУ ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС КАРАНТИНУ	48
Бобкова О. І., Монастирська О. В.	
МОБІЛЬНІ МЕСЕНДЖЕРИ ЯК ОДНА ІЗ ФОРМ ВІДКРИТОГО ОСВІТНЬОГО СПЛІКУВАННЯ	51
Богдан Г. А., Головенко А. І.	
СОДЕЙСТВІВ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОРІЕНТИРОВАННОСТІ СРЕДЫ УЧРЕЖДЕНИЯ ОБРАЗОВАННЯ ЧЕРЕЗ АКТИВІЗАЦІЮ ПРОЕКТНОЇ ДЕЯТЕЛЬНОСТІ	55
Бондар В. В., Шестерова Л. Е.	
ВОЛЕЙБОЛ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ	59
Бондаренко Г. М., Носач О. О.	
ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СИСТЕМАХ ОСВІТИ НІМЕЧШІЇ ТА УКРАЇНИ	60
Бондарєва О. Н., Афанасенко Л. М.	
СІЛАБУС ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ЗВО	63
Бондаренко А. В., Лук'янченко С. П.	
ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	66
Бондарєва Т. П., Щербак А. В., Сорокін О. І.	
ОРГАНІЗАЦІЯ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ В РЕЖИМІ ОНЛАЙН	69
Борисенко У. В., Волкова К. С.	
СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ОСІБ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНО-РЕСурсНОГО ЦЕНТРУ	72
Василенко Н. А., Дмитренко К. А.	
ГЕМБЛІНГ-ЗАЛЕЖНІСТЬ УЧНІВ ШКІЛ ВІД КОМП'ЮТЕРНИХ ИГОР: ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМИ СОЦІАЛЬНОГЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОї ПРОФІЛАКТИКИ	75
	79
ішук К. В.	
ІДІАЛЬНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ АЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	83
імрецька Г. С.	
ОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ЧИТЕЛЯ ІСТОРІЇ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ	85
іїда Г. М., Дем'янчик Ю. В.	
ОЛІКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ АЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	89
ілубченко Н. С., Кузнецова О. В.	
ІМУНИКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СУЧASNОГО ФАХІВЦЯ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ	93
Horovenko O. A.	
FORMATION OF LEARNING-STRATEGIC COMPETENCE IN THE PROCESS OF A FOREIGN LANGUAGE STUDY	97
Horovenko O. A., Pyrlyk Yu. K., Pyrlyk S. V.	
PECULIARITIES OF INTEGRATION OF INFORMATION TECHNOLOGIES IN THE PROCESS OF STUDYING NEOLOGICAL ENGLISH VOCABULARY	101
Horovenko O. A., Ponomarenko Yu. Yu.	
USING THE COCKNEY DIALECT AS A METHODOLOGICAL MATERIAL AT ENGLISH LESSONS	105
Григорова Є. Є., Зразсевець К. П., Макарова С. В.	
СУТНІСТЬ СИНДРОМУ ВИГОРАННЯ ТА ЙОГО СИМПТОМИ СЕРЕД ПЕДАГОГІВ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ	108
Hurina Daria	
CHALLENGES OF TRANSLATING ENGLISH IDIOMS	112
Дмитренко К. А., Денисова М. І.	
ПРЕВЕНЦІЯ ТРЕТИРУВАННЯ ДІТЕЙ З ООП ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ ГАРМОНІЙНОГО ФУНКЦІОNUвання КОЛЕКТИВУ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	116
Довгопол В. В.	
МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ CLIL-ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ	119
Дрокіна А. С.	
ВИКОРИСТАННЯ КВАЗІПРОФЕСІЙНИХ ТРЕНІНГІВ У ПРОГESSІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	122